

(2) Министърът на образованието и науката определя условията и реда за кандидатстване и за приемане на студентите по ал. 1.

(3) Студентите, приети при условията и по реда на ал. 1 и 2, заплащат такси за обучението си в размера, определен за студентите – български граждани.“

§ 2. Член 4 се отменя.

§ 3. В § 3 думите „чл. 95, ал. 2“ се заменят с „чл. 95, ал. 6“.

§ 4. Навсякъде думите „Министерството на образованието, науката и технологиите“ и „министърът на образованието, науката и технологиите“ се заменят съответно с „Министерството на образованието и науката“ и „министъра на образованието и науката“.

Заклучителна разпоредба

§ 5. Гражданите на Република Македония, приети за обучение преди учебната 1999 – 2000 г., продължават обучението си при условията, при които са приети.

Министър-председател: **Иван Костов**

За главен секретар на Министерския съвет:

Константин Хаджипанзов

47094

ПОСТАНОВЛЕНИЕ № 164 ОТ 10 АВГУСТ 1999 Г.

за изменение на Постановление № 100 на Министерския съвет от 1998 г. за изплащане на еднократно парично обезщетение във връзка с ликвидацията или финансовото оздравяване на търговски дружества с преобладаващо държавно или общинско участие (обн., ДВ, бр. 52 от 1998 г.; изм. и доп., бр. 98 и 145 от 1998 г. и бр. 13, 50 и 65 от 1999 г.)

МИНИСТЕРСКИЯТ СЪВЕТ ПОСТАНОВИ:

§ 1. Член 2 се изменя така:

„Чл. 2. (1) Средствата за еднократните и допълнителните парични обезщетения по чл. 1 и 6 се осигуряват от предвидените за целта средства по договори за заеми с международни финансови институции и от помощи по международни програми и споразумения.

(2) При недостиг на средства по ал. 1 може да се ползва временен безлихвен заем от централния бюджет и/или от фонд „Професионална квалификация и безработица“ при условията и по реда на чл. 33 от Закона за устройството на държавния бюджет.“

§ 2. Параграфи 2 и 2а от преходните и заключителните разпоредби се отменят.

Министър-председател: **Иван Костов**

За главен секретар на Министерския съвет:

Константин Хаджипанзов

47095

МИНИСТЕРСТВА И ДРУГИ ВЕДОМСТВА

МИНИСТЕРСТВО НА ФИНАНСИТЕ

ДОГОВОР

между правителството на Република България и правителството на Република Грузия за взаимно насърчаване и защита на инвестициите (Ратифициран със закон, приет от 37-о Народно събрание на 29 юни 1995 г. – ДВ, бр. 61 от 1995 г. В сила от 6 август 1999 г.)

Правителството на Република България и правителството на Република Грузия, наричани по-долу договарящи се страни,

в желанието си да укрепват взаимно изгодно икономическо сътрудничество,

в стремежа си да поощряват и създават благоприятни условия за осъществяване на инвестиции от инвеститори на едната договаряща се страна на територията на другата договаряща се страна на основата на равенство и взаимна изгода, признавайки, че взаимното насърчаване и защита на инвестициите в съответствие с този договор стимулира инициативите в тази област, се договориха за следното:

Член 1

1. За целите на този договор понятието „инвестиции“ ще означава вложения в една от следните форми:

а) право на собственост и други имуществени права и реални обезпечения, като ипотека, залог и др.;

б) дялове, акции или други книжа, представляващи форми на участие в търговски дружества;

в) право на вземане, както и всякакви други права, които имат икономическа стойност;

г) авторско право и сродните му права, права в областта на индустриалната и интелектуалната собственост (като патенти, лицензи, промишлени образци, търговски марки, наименования), технологически процеси, ноу-хау и гуд уил;

д) права за упражняване на стопански дейности, предоставени от закона, на основата на договор или акт на компетентен държавен орган, включвайки по-специално права за търсене, разработване или експлоатация на природни ресурси.

Инвестициите трябва да бъдат съобразени със законодателството на договарящата се страна, на чиято територия се извършват.

Последваща промяна във формата, в която инвестициите са били направени, няма да засегне тяхната същност като инвестиции, при условие, че тази промяна не противоречи на законите на договарящата се страна, на чиято територия е била извършена инвестицията.

2. Понятието „приходи“ означава всички суми, които се получават от инвестициите, като печалби, дивиденди, лихви и други законни доходи.

3. Понятието „инвеститор“ означава: физическо лице, имащо статут на гражданин на една от договарящите се страни съобразно нейното действащо законодателство;

всякакво дружество, организация или асоциация, учредено в съответствие със законодателството на тази договаряща се страна, на територията на която се намира, независимо от това, дали е, или не е юридическо лице.

4. Понятието „територия“ означава територията под суверенитета на Република България, от една страна, и на Република Грузия, от друга страна, включително териториалното море, а също така континенталния шелф и изключителната икономическа зона, върху които съответната страна упражнява суверенни права и юрисдикция в съответствие с международното право.

Член 2

1. Всяка договаряща се страна насърчава на своята територия инвестиции на инвеститори на другата договаряща се страна и допуска такива инвестиции в съответствие с националното си законодателство.

2. Всяка от договарящите се страни гарантира, в съответствие с националното си законодателство, пълната защита на инвестициите на инвеститорите от другата договаряща се страна.

3. Приходите от инвестициите, а в случай на реинвестиция – приходите от реинвестиция, се ползват от същата защита както и първоначалните инвестиции.

4. Всяка договаряща се страна ще разглежда благоприятно и в съответствие със своето законодателство въпросите, отнасящи се до влизането, пребиваването, работата и движението на своята територия на граждани на другата договаряща се страна, които извършват дейност, свързана с инвестициите, както е определено в този договор, и на членовете на техните семейства.

Член 3

1. Нито една от договарящите се страни не може да предоставя на инвестиции, направени на нейната територия от инвеститори на другата договаряща се страна, режим по-малко благоприятен от този, който предоставя на инвестиции на своите собствени инвеститори или на инвестиции на инвеститори на която и да е трета държава, в зависимост от това кой режим е по-благоприятен.

2. Нито една от договарящите се страни не може да предоставя на инвеститори на другата договаряща се страна, по отношение на дейността, свързана с поддържането, използването и управлението на техните инвестиции на територията на първата договаряща се страна, режим по-малко благоприятен от този, който предоставя на своите собствени инвеститори или на инвеститори от която и да е трета държава, в зависимост от това, кой режим е по-благоприятен.

3. Разпоредбите на ал. 1 и 2 на този член не обхващат предимствата, които договарящата се страна предоставя или ще предоставя в бъдеще на инвеститори от всяка друга трета държава във връзка със:

а) участие във или асоцииране към съществуващ или бъдещ митнически съюз, зона за свободна търговия, икономически общности или подобни институции;

б) споразумения за избягване на двойното данъчно облагане.

4. Всяка договаряща се страна си запазва правото да прави в съответствие с действащото си законодателство изключения от националния режим, предоставен съгласно ал. 1 и 2 на този член. Всяко ново изключение обаче ще се прилага само по отношение на инвестиции, направени след влизането в сила на това изключение.

5. Ако една от договарящите се страни в съответствие със своето законодателство или международен договор, страни по който са и двете договарящи се страни, предостави на инвестициите на инвеститорите от другата договаряща се страна и на дейността, свързана с инвестициите по-благоприятен режим от предвидения в настоящия договор, то приоритет има по-благоприятният режим.

Член 4

На инвеститори на едната договаряща се страна, чиито инвестиции претърпят загуби на територията на другата договаряща се страна, дължащи се на война, друг въоръжен конфликт, извънредно положение или други подобни събития, ще бъде предоставено третиране не по-малко благоприятно от това, предоставено на инвеститори на която и да е трета държава.

Член 5

1. Инвестициите на инвеститори на едната договаряща се страна, направени на територията на другата договаряща се страна, не могат да бъдат отчуждавани или национализирани с изключение на случаите, когато тези мерки се вземат за особено важни нужди на държавата, по силата на закон, на недискриминационна основа и срещу предварително и равностойно обезщетение.

Същите условия ще бъдат прилагани и при преминаване на инвестицията в обществена собственост, поставянето ѝ под обществен контрол, както и при всяко друго ограничаване или отнемане правата на собственост на инвеститорите на всяка от договарящите се страни посредством суверенни мерки, които по последствието си са равни на отчуждаване.

2. Обезщетението ще възлиза на пазарната стойност на национализираните инвестиции непосредствено преди датата на влизане в сила на акта за отчуждаване, ще бъде изплатено без забавяне и ще обхваща годишна лихва, равняваща се на 12 месеца по ЛИБОР, котиран за съответната свободно конвертируема валута, в която са направени инвестициите, до момента на плащането. Всякакво намаляване на стойността, дължащо се на публично оповестяване на отчуждаването, няма да се взема под внимание при определяне размера на дължимата компенсация. Сумата, получена като обезщетение, ще бъде свободно преводима.

Член 6

1. Всяка договаряща се страна разрешава на инвеститорите на другата договаряща се страна, след изпълнение на всички данъчни задължения, свободен трансфер на плащания, свързани с инвестициите и по-специално на:

а) сумите на първоначалната инвестиция и допълнителни суми, предназначени за поддържане или увеличаване на инвестицията;

б) доходи от инвестицията съгласно ал. 2 на чл. 1 на този договор;

в) приходи, получени от продажбата и общата или частичната ликвидация на инвестицията;

г) сумите, необходими за изплащане на разходи, произтичащи от функционирането на инвестицията, като изплащане на заеми, изплащане на патентни такси, плащане на други разходи;

д) обезщетение, платимо в съответствие с чл. 5 на този договор;

е) работна заплата и други възнаграждения, получавани от граждани на другата договаряща се страна за работа и услуги, извършвани във връзка с инвестициите, направени на територията на първата договаряща се страна, в размер и по реда, предвиден от нейното законодателство.

2. Преводите, посочени в предишната алинея, ще се извършват без забава в свободно конвертируема валута по обменния курс, действащ в деня на превода на територията на договарящата се страна, където е направена инвестицията.

3. В съответствие със законодателството на всяка една от договарящите се страни всички преводи, които са предмет на този член, ще се ползват от не по-малко благоприятен режим, отколкото преводите, направени от инвеститори на която и да е трета държава.

Член 7

1. Ако договаряща се страна направи плащане на свой инвеститор по силата на договор за гаранция или застраховка, сключен във връзка с инвестициите, то другата договаряща се страна признава прехвърлянето на правата и задълженията на инвеститора на първата договаряща се страна. Договарящата се страна, която е поела правата на инвеститора, има същите права като инвеститора освен по отношение на задълженията на инвеститора, свързани със застрахованите по този начин инвестиции.

2. В случай на суброгацията, предвидена в ал. 1 на този член, инвеститорът не може да има претенции, ако не е упълномощен от договарящата се страна.

Член 8

1. Споровете между договарящите се страни относно тълкуването или прилагането на този договор ще се уреждат, доколкото е възможно, чрез преговори между договарящите се страни.

2. Ако спорът между договарящите се страни не може да се уреди по този начин в течение на шест месеца след започване на преговорите, то по искане на която и да била от договарящите се страни той може да бъде отнесен за разглеждане от арбитражен съд.

3. Този арбитражен съд ще бъде съставян за всеки отделен случай по следния начин: в тримесечен срок след получаване на молбата за арбитраж всяка договаряща се страна назначава един член на съда. Тези двама членове избират гражданин на трета държава, който с одобрението на двете договарящи се страни, се назначава за председател на съда. Председателят на арбитражния съд трябва да бъде назначен в двумесечен срок от датата на назначаване на другите двама членове.

4. Ако в сроковете, посочени в ал. 3 на този член, не бъдат извършени необходимите назначения, всяка договаряща се страна може, при липса на друго споразумение, да покани председателя на международния съд да извърши необходимите назначения. Ако председателят е гражданин на една от договарящите се страни, или ако е възпрепятстван по някакъв друг начин да изпълни споменатата функция, заместник-председателят ще бъде поканен да извърши необходимите назначения. Ако заместник-председателят е гражданин на една от договарящите се страни или ако той също е възпрепятстван да изпълни споменатата функция, следващият по старшинство член на Международния съд, който не е гражданин на нито една от договарящите се страни, ще бъде поканен да извърши необходимите назначения.

5. Председателят и членовете на арбитражния съд трябва да са граждани на държави, с които двете договарящи се страни поддържат дипломатически отношения.

6. Арбитражният съд постановява решение си въз основа на разпоредбите на този договор, както и въз основа на общоприетите принципи и норми на международното право. Същият постановява решението си с мнозинство на гласовете. Това решение е окончателно и задължително за двете договарящи се страни. Съдът определя своя собствена процедура.

7. Всяка договаряща се страна ще поема разходите, свързани с дейността на назначения от нея член на съда, и за своето представяне в арбитражния процес. Разходите, свързани с дейността на председателя, и останалите разходи ще се поемат поравно от договарящите се страни.

Член 9

1. Спорове между инвеститор на едната от договарящите се страни и другата договаряща се страна, отнасящи се до задълженията на последната съгласно този договор във връзка с инвестиция на инвеститор на първата договаряща се страна, ще се уреждат, доколкото е възможно, чрез преговори.

2. Ако такъв спор не може да бъде разрешен в течение на шест месеца от момента на възникването му, той може да бъде отнесен за разглеждане до компетентен съд или арбитраж на договарящата се страна, на територията на която инвестицията е направена.

3. Споровете във връзка с чл. 5 и 6 от този договор могат да бъдат отнесени за разглеждане до Арбитражен съд „ad-hoc“ в съответс-

твие с арбитражните правила на Комисията на Организацията на обединените нации по международно търговско право (UNCITRAL) при условие, че инвеститорът не е използвал правото си да предяви иск в съответствие с ал. 2 от този член. За тази цел всяка договаряща се страна трябва да декларира своето съгласие за прибягването до посочената международна арбитражна процедура.

4. Арбитражният съд постановява решенията си на основата на местното законодателство на договарящата се страна, на територията на която инвестицията е направена, разпоредбите на този договор, а също така общопризнатите принципи и норми на международното право.

5. Решението на арбитражния съд е окончателно и задължително и за двете страни по спора и се привежда в изпълнение в съответствие с националното законодателство на договарящата се страна, на територията на която инвестицията е направена.

6. Всяка договаряща се страна по спора понася разходите за своя член на съда и своето представителство в арбитражния процес, а разходите, свързани с дейността на назначения председател, и останалите разходи в арбитражния процес се поемат поравно от страните по спора.

Член 10

Представителите на договарящите се страни провеждат консултации, когато се окаже необходимо, по всички въпроси, засягащи тълкуването или изпълнението на този договор. Тези консултации се осъществяват по предложение на една от договарящите се страни, а мястото и времето ще бъдат уточнени по дипломатически път.

Член 11

Условията на този договор се прилагат за всички инвестиции, направени от инвеститори на едната договаряща се страна на територията на другата договаряща се страна както преди, така и след влизане в сила на този договор.

Член 12

1. Този договор подлежи на ратификация и влиза в сила тридесет дни след като договарящите се страни взаимно са се уведомили в писмена форма, че съответните им конституционни изисквания са били изпълнени, и ще остане в сила за период петнадесет години.

2. Ако дванадесет месеца преди датата на изтичане на петнадесетгодишния срок нито една от двете договарящи се страни не уведоми писмено другата договаряща се страна за своето намерение да прекрати действието на този договор, той автоматически се счита за подновен при същите условия за последващи петгодишни периоди. Договорът може да бъде прекратен, ако една от договарящите се страни писмено уведоми за това другата договаряща се страна поне дванадесет месеца преди датата на изтичане на съответния петгодишен срок.

3. По отношение на инвестициите, направени преди датата на прекратяване действието на този договор, разпоредбите на чл. 1 – 11 ще останат в сила за един последващ период от десет години.

Съставен в София на 19 януари 1995 г. в два оригинални екземпляра, всеки от които на български, грузински и руски език, като и трите текста имат еднаква сила. В случай на възникване на спорове във връзка с тълкуването на този договор предимство има текстът на руски език.

За правителството на
Република България:

Христина Вучева,
министър
на финансите
45193

За правителството на
Република Грузия:

Александър Чикавайдзе,
министър
на външните работи

Наредба за изменение и допълнение на Наредба № 11 от 1998 г. за реда за писмено деклариране на стоки пред митническите учреждения (обн., ДВ, бр. 2 от 1999 г.; изм., бр. 23, 51 и 64 от 1999 г.)

§ 1. В чл. 1 ал. 3 се изменя така:

„(3) Писменото деклариране на стоки от пътници може да се извърши и чрез използване на специален формуляр на стокова митническа декларация по реда на глава трета.“

§ 2. В чл. 17 се създава нова ал. 3 със следния текст:

„(3) В случаите на чл. 829 ППЗМ попълването на клетки 2, 11, 15, 15а, 16, 18, 21, 25, 26, 27, 29 и 34 не е задължително.“

§ 3. Глава трета се изменя така:

„Глава трета

**ДЕКЛАРИРАНЕ НА СТОКИ ОТ ПЪТНИЦИ
ЧРЕЗ СПЕЦИАЛЕН ФОРМУЛЯР НА СТОКОВА
МИТНИЧЕСКА ДЕКЛАРАЦИЯ**

Чл. 26. Разпоредбите на тази глава уреждат реда за писмено деклариране на стоки от пътници чрез специален формуляр на стокова митническа декларация.

Чл. 27. (1) Преди започване на митническата проверка на пътниците – местни и чуждестранни лица, се предоставят указания за попълване на стоковата митническа декларация.

(2) Указанията се предоставят на български, английски, немски, руски и френски език. При необходимост указанията могат да се превеждат и на други езици.

(3) Пътниците имат право да изберат указания, напечатани на предпочитания от тях език.

(4) Указанията се подписват от пътниците, с което те удостоверяват, че са запознати със задълженията им за деклариране.

(5) Запознаването със задълженията за деклариране на лица, ненавършили 16 години, се извършва от съпровождащите ги пълнолетни лица.